

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๖๒/๒๕๖๗

เรื่อง สิทธิของผู้บริโภค และสิทธิในการเข้าถึงบริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน กรณีร้องเรียน
ว่าการพิจารณาให้รวมธุรกิจโทรคมนาคม [REDACTED] ส่งผลกระทบต่อ
ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลและประชาชนผู้มีรายได้น้อย

ผู้ร้อง [REDACTED]

ผู้ถูกร้อง คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)

๑.ความเป็นมา

ผู้ร้องยื่นหนังสือร้องเรียนผ่านกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๑๘๐/๒๕๖๕
ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ว่า การประกาศรวมกิจการโทรคมนาคมระหว่างบริษัท [REDACTED]

กับบริษัท [REDACTED]

อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อประสิทธิภาพการแข่งขัน เกิดการผูกขาดโดยผู้ขายสองราย^๑ และมีอำนาจ
เหนือตลาดในธุรกิจโทรคมนาคมอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ การรวมธุรกิจยังส่งผลกระทบต่อทางเลือก
ของผู้บริโภค เนื่องจากมีผู้ให้บริการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่น้อยลง อาจทำให้เกิดปัญหา
ความเหลื่อมล้ำทางด้านดิจิทัลและการกำหนดค่าบริการที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค รวมถึงส่งผลให้
ผู้ให้บริการ MNO^๒ อาจเพิกเฉยต่อการให้บริการในพื้นที่ชนบทหรือภูมิภาคที่มีรายได้น้อยและห่างไกล
ไม่ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานใหม่ โดยเฉพาะเครือข่าย 5G เนื่องจากจะมุ่งเน้นทำการตลาด
กับกลุ่มเป้าหมายที่มีรายได้สูงในพื้นที่เมืองและพื้นที่ประชากรหนาแน่นเป็นหลัก เพราะมีผู้ใช้บริการ
จำนวนมาก สามารถทำกำไรได้สูง ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องปล่อยให้มีการรวมธุรกิจ [REDACTED]

^๑ การผูกขาดโดยผู้ขายสองราย (Duopoly) หมายถึง โครงสร้างของตลาดที่มีผู้ผลิตเพียง ๒ ราย เสนอขาย
สินค้าที่มีลักษณะเหมือนกัน หน่วยผลิตแต่ละรายจะต้องคำนึงถึงปฏิกิริยาโต้ตอบของคู่แข่ง ในการเปลี่ยนแปลงการกำหนด
ราคาสินค้าและจำนวนผลผลิต

^๒ MNO ย่อมาจาก Mobile Network Operator หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจที่มีคลื่นความถี่และโครงข่าย
โทรคมนาคมเป็นของตนเอง

■■■■ จะทำให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อยทั้งในต่างจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการบริการ สัญญาณโทรศัพท์และสัญญาณอินเทอร์เน็ต และผู้มีรายได้น้อยในเขตเมืองต้องเสียค่าบริการสูงขึ้น ซึ่งอาจเข้าข่ายการละเมิดสิทธิในการเข้าถึงบริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบ การละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากการชี้แจงข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานดังต่อไปนี้

๒.๑ รายการเอกสาร พยานหลักฐานจากการตรวจสอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ สำเนาคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาลปกครองกลาง ตามคดีหมายเลขดำที่ ■■■■ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๕

๒.๑.๒ สำเนารายงานการประชุมของผู้ถูกร้อง นัดพิเศษ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๕

๒.๑.๓ หนังสือบริษัท ■■■■ และบริษัท ■■■■ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงเลขาธิการ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๔ สรุปการประชุมรับฟังความคิดเห็น เรื่อง สิทธิของผู้บริโภคและสิทธิในการ เข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิมนุษยชน กรณีร้องเรียนว่า การควมรวมธุรกิจ โทรคมนาคมของภาคเอกชนละเมิดสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ณ สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และผ่านโปรแกรม Zoom Meeting

๒.๑.๕ บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้แทนผู้ถูกร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖

๒.๑.๖ สำเนาคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ■■■■ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๖

๒.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

๒.๒.๑ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง

ปรากฏตามข้อ ๑ ความเป็นมา

๒.๒.๒ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ถูกร้อง

๑) หลังจากผู้ถูกร้องมีมติรับทราบรายงานการประชุมนัดพิเศษ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๕ กรณีการรวมธุรกิจ ■■■■ โดยกำหนด /เงื่อนไข...

เงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในการ
โทรคมนาคม ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐^๓ ไว้ในข้อ ๒ และ ๓ ของรายงานการประชุม^๔ ให้
ดำเนินการ โดยให้รายงานผลการประกอบกิจการตามเงื่อนไขดังกล่าวเพื่อทราบทุก ๖ เดือน
เป็นระยะเวลา ๕ ปี หากผู้ประกอบการปฏิบัติตามไม่ได้ ผู้ถูกร้องจะดำเนินการบังคับทางปกครอง
ตามมาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม
พ.ศ. ๒๕๔๔^๕

๒) ผู้ถูกร้องได้พิจารณารายงานการศึกษาผลกระทบจากการรวมธุรกิจ
ข้างต้นในเชิงเศรษฐศาสตร์ของ SCF Associates LTD ที่ปรึกษาอิสระต่างประเทศซึ่งสรุปว่า ควรรักษา
ระดับการแข่งขันให้ได้เช่นเดิม และสนับสนุนบริการค้าส่งให้มากขึ้น โดยให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
แบบไม่มีโครงข่ายของตนเอง (Mobile Virtual Network Operator: MVNO)^๖ สามารถเข้ามาในตลาด
ได้มากขึ้น

๓) ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดและกำกับดูแลโครงสร้างอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
ภายในประเทศ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ได้กำหนดโครงสร้างอัตราค่าบริการเสียงไม่เกิน
๐.๖๐ บาทต่อนาที บริการข้อความสั้นไม่เกิน ๐.๘๙ บาทต่อข้อความ บริการข้อความมัลติมีเดียไม่เกิน
๒.๓๓ บาทต่อข้อความ บริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ไม่เกิน ๐.๑๖ บาทต่อเมกะไบต์^๗ โดยอัตราดังกล่าว
เป็นค่าเฉลี่ยของโปรโมชั่นทั้งหมดเท่านั้น ผู้ประกอบการธุรกิจต้องรายงานโครงสร้างอัตราค่าบริการ
ให้ผู้ถูกร้องทราบทุกเดือน ปัจจุบันอยู่ระหว่างศึกษาเกี่ยวกับวิธีคำนวณอัตราค่าบริการเพื่อให้เกิดความ
เป็นธรรมต่อผู้บริโภค

๔) กรณีภาครัฐขอใช้ข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของประชาชนจากผู้ประกอบ
ธุรกิจ ไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้ต้องรายงานผู้ถูกร้องทราบ เนื่องจากการเข้าตรวจสอบข้อมูลต้องเป็นหน่วยงาน
ที่มีหน้าที่โดยตรง และผู้ประกอบการมีหน้าที่รักษาความลับของลูกค้า

๕) ผู้ถูกร้องไม่สามารถบังคับให้ผู้ประกอบธุรกิจไปลงทุนในพื้นที่
ที่ไม่สามารถสร้างกำไรได้ แต่ผู้ถูกร้องมีกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์

/และกิจการ...

^๓ โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ก. หน้า ๒๑

^๔ โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ข. หน้า ๒๔

^๕ โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ก. หน้า ๑๙

^๖ MVNO หมายถึง ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ
โทรคมนาคมที่ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ผู้ใช้บริการในนามของตนเองแต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และไม่มีสิทธิ
ในการบริหารจัดการคลื่นความถี่

^๗ โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ก. หน้า ๒๓

และกิจการโทรคมนาคม^๔ เพื่อประโยชน์สาธารณะที่สามารถช่วยเหลือในการขยายโครงข่าย โดยจะสำรวจเขตพื้นที่ที่สามารถติดตั้งเครือข่ายเทคโนโลยีโครงข่ายไร้สาย (WIFI) และเปิดประมูลให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่สนใจ

๖) [REDACTED] ได้จดทะเบียนรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยผู้ถูกร้องกำหนดให้คงผู้ให้บริการในท้องตลาดไว้ ๓ ปี เมื่อครบกำหนด ขึ้นอยู่กับบริษัททั้งสองว่าจะรวมเป็นแบรนด์เดียวกันหรือไม่ ดังนั้น ตลาดโทรคมนาคมจึงยังมีผู้ประกอบการธุรกิจ ๔ ราย [REDACTED]

๗) การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่มี ๒ กรณี คือ (๑) ผู้ประกอบการธุรกิจที่เป็นเจ้าของโครงข่าย (MNO) ขอใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมและประมูลคลื่นความถี่ และ (๒) ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) ขอใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมจากผู้ให้บริการที่มีโครงข่าย

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑) สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (กขค.)

๑.๑) กขค. ได้หารือร่วมกับสำนักงานผู้ถูกร้องอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะประเด็นเรื่องหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลพิจารณาอนุญาตการรวมธุรกิจ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔^๕ กำหนดว่า หากธุรกิจใดมีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้าแล้ว กขค. ไม่อาจเข้าไปพิจารณาดำเนินการได้ นอกจากนี้ สภาผู้แทนราษฎรได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาผลกระทบกรณีการควบรวมกิจการโทรคมนาคม [REDACTED] โดยพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่พิจารณาการรวมธุรกิจนี้ โดยการรับทราบหรือให้อนุญาต หรือกำหนดเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจ หลังจากที่กำหนดบทบาท /หน้าที่...

^๔ กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ เป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นภายในสำนักงาน กสทช. มีเป้าหมายการทำงานเพื่อประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ มีวัตถุประสงค์หลักในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้รับบริการอย่างทั่วถึง ส่งเสริมชุมชนและสนับสนุนผู้ประกอบการบริการชุมชน การวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร และการคุ้มครองผู้บริโภค ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม การสนับสนุนการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ รวมถึงสนับสนุนการใช้คลื่นความถี่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสนับสนุนการทดแทน ขดใช้ หรือจ่ายค่าตอบแทนการถูกเรียกคืนคลื่นความถี่ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้คลื่นความถี่, สืบค้นจาก <https://btftp.nbtc.go.th/About/fundhistory.aspx>, เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๗

^๕ โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ก. หน้า ๒๐

หน้าที่กันชัดเจนแล้ว สำนักงานผู้ถูกร้องได้เชิญ กขค. ไปร่วมในคณะทำงานด้านการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ซึ่งได้ประชุม ๑ ครั้ง ต่อมาสำนักงานผู้ถูกร้องได้ขอยกเลิกคณะทำงานดังกล่าว และตั้งคณะทำงานขึ้นมาใหม่ กขค. จึงยังไม่ได้วิเคราะห์หรือให้ข้อมูลแก่ผู้ถูกร้อง

๑.๒) นิยามของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐^{๑๐} คือจะต้องมีผู้ประกอบธุรกิจเพียงหนึ่งราย แต่ธุรกิจนี้ในตลาดโทรคมนาคมมีผู้ประกอบธุรกิจทั้งหมด ๔ ราย โดยมีผู้ประกอบธุรกิจหลักที่มีส่วนแบ่งการตลาด ๓ ราย คือ [REDACTED] ซึ่งทั้ง ๓ บริษัทถือเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่การเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดไม่ได้หมายความว่าผู้ประกอบธุรกิจรายนั้นจะกระทำความผิด โดยการกระทำที่ถือเป็นความผิดต้องมีพฤติกรรมขัดขวางการแข่งขันทางการค้า เบี่ยงเบนหรือกีดกันผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นให้ไม่สามารถมาขายในตลาดได้อย่างเสรีและเป็นธรรม

๑.๓) พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีลักษณะเป็นกฎหมายทั่วไปจึงไม่ได้มีความเข้มข้นในลักษณะที่จะกำกับดูแลการประกอบธุรกิจที่มีผู้แข่งขันน้อยราย จึงได้มีบทบัญญัติในมาตรา ๔ เพื่อมิให้ กขค. เข้าไปกำกับดูแลผู้ประกอบธุรกิจที่มีหน่วยงานเฉพาะกำกับอยู่แล้ว ดังนั้น กฎหมายหรือประกาศลำดับรองที่หน่วยงานดังกล่าวใช้กำกับจะมีความเข้มข้นมากกว่า หากจะแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงกฎหมายอาจจะต้องพิจารณาเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวร่วมด้วย

๑.๔) ภาคธุรกิจที่อยู่ในการกำกับดูแลของ กขค. ซึ่งประสงค์จะรวมธุรกิจกัน หาก กขค. พิจารณาแล้วเห็นว่าการรวมธุรกิจนั้นจะส่งผลกระทบต่อโครงสร้างของผู้ประกอบธุรกิจอย่างมีนัยยะสำคัญ กขค. อาจพิจารณากำหนดเงื่อนไขเพื่อเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการรวมธุรกิจไม่ให้มีผลเกินกว่าที่จะดูแลได้ หรือหากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สามารถกำหนดเงื่อนไขการเยียวยาโครงสร้างตลาด^{๑๑} ได้ กขค. สามารถพิจารณาไม่อนุมัติได้ ดังนั้น ถึงแม้จะมีการรวมธุรกิจกันแล้ว แต่ กขค. ยังต้องกำกับดูแลในเชิงพฤติกรรมและในส่วนของโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับภาคธุรกิจต่อไป

๒) สภาพองค์กรของผู้บริโภค

๒.๑) ผู้ถูกร้องควรจัดทำ Road Map แนวทางการสร้างแรงจูงใจที่ทำให้เกิดผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่ เช่น ห้ามรายเก่าประมูลคลื่น เปิดเสรีให้ต่างชาติเข้ามาแข่งขัน เป็นต้น

/๒.๒) ผู้ถูกร้อง...

^{๑๐} โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ก. หน้า ๒๐

^{๑๑} โครงสร้างตลาด (market structure) หมายถึง ลักษณะการกระจายของหน่วยผลิตในตลาด แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ ตลาดแข่งขันสมบูรณ์ (perfectly competitive market) ตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาด (monopolistic competition market) ตลาดผู้ขายน้อยราย (oligopoly market) และตลาดผูกขาด (monopoly), สืบค้นจาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2015/TU_2015_5204010267_4486_2537.pdf, เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๗

๒.๒) ผู้ถูกร้องควรส่งเสริมการให้บริการ MVNO ที่จริงจังมากขึ้น เพื่อให้สามารถกระจายได้ในพื้นที่ที่ถูกกลืนหรือให้มีผู้ประกอบการรายเล็กเข้าไปดำเนินการในบางพื้นที่มากขึ้น ในส่วนของพื้นที่ชายขอบอาจจะต้องนำกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะมาเสริมและทำให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

๒.๓) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ควรร่วมสังเกตการณ์ หรือมีกลไกในการติดตามเพื่อตรวจสอบว่า หลังจากรวมธุรกิจแล้วเกิดผลกระทบต่อผู้บริโภคอย่างไร เช่น เรื่องคุณภาพสัญญาณ และราคา เป็นต้น หรือให้ผู้ถูกร้องประเมินสถานการณ์ว่าหลังจากการรวมธุรกิจแล้วเกิดผลกระทบอย่างไรบ้างส่งให้ กสม. พิจารณา

๒.๔) การขัดหลักประกันเรื่อง security privacy หรือ net neutrality หรือประเด็นอื่น ๆ กสม. อาจเสนอมาตรการด้านสิทธิมนุษยชนต่อผู้ถูกร้องหรือรัฐบาล เพราะต่อไปประชาชนทุกคนจะต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยหรืออินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT)^{๑๒} ในชีวิตประจำวัน เช่น ติดกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่บ้านและเชื่อมโยงกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งสามารถเข้าถึงได้แม้จะไม่อยู่บ้าน แต่ถ้าสัญญาณล่มหรือถูกแฮ็ก อาจทำให้ผู้ที่ไม่หวังดีเข้าถึงความเป็นส่วนตัวของผู้รับบริการได้ เป็นต้น

๒.๕) ประเด็นอื่น ๆ ที่อาจได้รับผลกระทบจากการควบรวมธุรกิจ ได้แก่ เสรีภาพในการแสดงออก ความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้บริการ สิทธิที่จะถูกลืม และระบบรักษาความปลอดภัยของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งหากระบบโทรคมนาคมเป็นของเอกชนทั้งหมด สิทธิของผู้บริโภคจะขึ้นอยู่กับระบบของเอกชนที่มีอยู่เพียง ๒ - ๓ รายเท่านั้น การรวมธุรกิจจะส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนอย่างแน่นอน

๒.๒.๔ ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและพยานผู้เชี่ยวชาญ

๑) [REDACTED] ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑.๑) กิจการของบริษัททั้งสองถือเป็นโครงสร้างพื้นฐานซึ่งเป็นกิจการที่อยู่ต้นน้ำ อย่างไรก็ตาม [REDACTED] ไม่ได้ให้บริการสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่เพียงอย่างเดียว แต่ในกลุ่มบริษัทยังมีบริการเคเบิลทีวี บริการเนื้อหาวิดีโอโดยการสตรีมผ่านอินเทอร์เน็ต (video streaming) /หรือการให้...

^{๑๒} Internet of Things (IoT) เป็นเทคโนโลยีที่เชื่อมต่อระหว่างวัตถุสิ่งของ หรือโครงสร้างทางกายภาพ เข้ากับโครงสร้างด้านดิจิทัลหรือระบบอินเทอร์เน็ตผ่านเซ็นเซอร์ เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถสั่งการควบคุมการใช้งานวัตถุสิ่งของในเครือข่ายผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้ เช่น การเปิด-ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าผ่าน smart phone, สืบค้นจาก <https://www.depaa.or.th/th/article-view/tech-series-internet-things-iots>, เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖

หรือการให้บริการระดับกลางน้ำบางส่วนมาถึงปลายน้ำด้วย จึงมีความเสี่ยงแบบทวีคูณที่จะส่งผลต่อการเติบโตของเศรษฐกิจดิจิทัล

๑.๒) ควรมีกฎเกณฑ์เข้าไปกำกับกระบวนการเจรจาทั้งก่อนการตกลงสิ้นสุดหรือก่อนผู้ถือหุ้นอนุมัติ เพื่อป้องกันผู้ประกอบการธุรกิจมีพฤติกรรมกีดกันทางการค้า เช่น บริษัทอาจสมคบกันประกาศต่อสาธารณะว่าจะรวมธุรกิจ แต่เมื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าและตกลงกันได้แล้วจะมีกฎเกณฑ์กีดกันคู่แข่งอย่างไร ก็แถลงข่าวว่าการเจรจาไม่ประสบความสำเร็จ เป็นต้น

๑.๓) บริษัทที่จะรวมธุรกิจควรมีนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนรวมถึงการคุ้มครองสิทธิพลเมืองที่ชัดเจน เนื่องจากปัจจุบันหน่วยงานของรัฐมักขอข้อมูลผู้ใช้บริการซึ่งถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นความลับ จึงมีความเสี่ยงที่รัฐบาลอาจเป็นผู้ที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนของประชาชน ดังนั้น บริษัทต้องมีนโยบายที่ชัดเจนว่าหากหน่วยงานของรัฐขอข้อมูลผู้ใช้บริการหรือข้อมูลเกี่ยวกับการจราจรจะต้องมีกระบวนการอย่างไรและสามารถเปิดเผยข้อมูลประเภทใดได้บ้าง เช่น มีคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น หรือมีกฎหมายให้อำนาจ เป็นต้น นอกจากนี้ควรเปิดเผยสถิติการขอข้อมูลของภาครัฐให้ประชาชนทราบ เช่น จำนวนคำขอข้อมูลทั้งหมดในแต่ละปี แยกเป็นคำขอข้อมูลผู้ใช้และคำขอให้ปิดกั้นการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต รวมถึงประเภทของเนื้อหาที่มีการขอข้อมูล เป็นต้น

๑.๔) ผู้บริโภคและคนขายขอบจะได้รับผลกระทบในแง่ของการเข้าถึงบริการโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงสิทธิพลเมืองด้วย นอกจากนี้ หากการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์เคลื่อนที่มีอุปสรรคอาจส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิของประชาชนที่อินเทอร์เน็ตสามารถช่วยยกระดับหรือเสริมสร้างพลัง เช่น สิทธิการแสดงออก สิทธิการรวมกลุ่ม หรือสิทธิอื่น ๆ

๒) [REDACTED] พยานผู้เชี่ยวชาญ

๒.๑) การรวมธุรกิจ [REDACTED] จะทำให้มีผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่ในตลาดโทรคมนาคมเพียง ๒ ราย คือ [REDACTED] และบริษัทใหม่ที่เกิดจากการรวมธุรกิจ ประชาชนต้องได้รับผลกระทบอย่างแน่นอนโดยเฉพาะกลุ่มคนรายได้น้อยและคนขายขอบ ซึ่งแทบจะไม่มีประเทศใดในโลกที่อนุญาตให้ รวมธุรกิจจาก ๓ ราย เหลือ ๒ ราย เนื่องจากมีความเสี่ยงสูง นอกจากนี้ มีตัวอย่างที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาอนุญาตให้ Facebook รวมธุรกิจ Instagram กับ WhatsApp แล้วพบข้อเสียหายคณะกรรมการแข่งขันทางการค้าของอเมริกา (Federal Trade Commission: FTC) จึงยื่นฟ้อง Facebook ต่อศาลเพื่อเรียกร้องให้ขายกิจการออกไปจากเครือของตนเพื่อลดอำนาจการผูกขาดทางการค้า แต่ก็ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากรัฐบาลได้อนุญาตให้รวมธุรกิจแล้ว นอกจากนี้ การรวมธุรกิจ [REDACTED] ยังส่งผลกระทบต่อตลาดโทรศัพท์และตลาดโทรคมนาคมในภาพรวมอีกด้วย ดังปรากฏเป็นข่าวว่า [REDACTED] จะรวมธุรกิจกับ [REDACTED] สำหรับอินเทอร์เน็ตบ้านซึ่งเป็นบริการความเร็วสูงด้วยการสื่อสารผ่านสายใยแก้ว (fiber optic) จึงอาจทำให้มีปัญหามากขึ้น

/๒.๒) ค่าบริการ...

๒.๒) ค่าบริการไม่ได้ลดลงตามแนวโน้มที่ควรจะเป็น กล่าวคือ หากเป็นกรณีที่มีการแข่งขันกัน ค่าบริการจะเพิ่มขึ้นประมาณ ร้อยละ ๒ - ๒๓ แต่หากมีการสมคบราคากัน ค่าบริการจะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๑๒๐ - ๒๔๔ อีกทั้งเมื่อเกิดการรวมธุรกิจจะเหลือผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่เพียง ๒ ราย ทำให้มีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกัน ซึ่งในทางวิชาการถือว่าผู้ประกอบการธุรกิจที่มีขนาดใกล้เคียงกันจะมีโอกาสแข่งขันกันด้านราคาลดลง แตกต่างจากกรณีที่เหลือผู้ประกอบการธุรกิจรายเล็ก และรายใหญ่ เนื่องจากผู้ประกอบการรายเล็กจะพยายามแย่งส่วนแบ่งตลาดด้วยการแข่งขันด้านราคา

๒.๓) ปัจจุบันประชาชนต้องพึ่งพาเทคโนโลยีที่ทันสมัยหรือ IoT มากขึ้น เช่น การขายของออนไลน์ เรียนหนังสือออนไลน์ ระบบแพทย์ทางไกล ซึ่งนำมาใช้ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นต้น นอกจากนี้ ในอนาคตโรงงานอุตสาหกรรมจะใช้อุปกรณ์ IoT มากขึ้น เช่น ระบบตรวจจับ (censor) หุ่นยนต์ที่สามารถเชื่อมต่อกันและสนทนากันผ่านเครือข่ายไร้สาย หรือเครือข่าย 5G เพราะฉะนั้นหากค่าบริการแพงขึ้นจะกระทบทั้งผู้ด้อยโอกาส ผู้ประกอบการรายย่อย ภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งจากการประมาณการของสำนักต่าง ๆ พบว่าหากมีการรวมธุรกิจ อาจทำให้ GDP^{๓๓} ลดลงร้อยละ ๐.๕ - ๐.๖

๒.๔) เมื่อประมาณ ๒ - ๓ ปี ก่อนรวมธุรกิจ หน่วยบ่มเพาะธุรกิจ ของ [REDACTED] ต้องสร้างระบบนิเวศโทรคมนาคมของตัวเองเพื่อให้มีบริการที่หลากหลาย จึงได้เชิญชวน Startup มาทดลองให้บริการร่วมกันเพื่อเร่งให้ธุรกิจ Startup เติบโตขึ้น ดังนั้น เมื่อมีการรวมธุรกิจ Startup จะลดลงและมีทางเลือกลดลงไปโดยธรรมชาติ

๒.๕) ภายหลัง [REDACTED] รวมธุรกิจกันแล้ว ต้องให้ [REDACTED] คืบคลานความถี่แก่ผู้ถูกร้อง เพื่อเป็นหลักประกันว่าหากมีผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามา จะมีคลื่นความถี่ใช้และมีผู้บริโภครองรับ แต่อาจไม่ใช่เรื่องง่ายเนื่องจากตลาดโทรคมนาคมเต็มแล้ว

๒.๖) ควรแก้ไขประกาศของผู้ถูกร้องที่ทำให้เกิดการตีความที่ไม่เป็นคุณต่อผู้บริโภคและประชาชนผู้มีรายได้น้อย รวมถึงควรแก้ไขพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่บัญญัติมิให้ กขค. เข้าไปพิจารณาการรวมธุรกิจในกรณีมีหน่วยงานกำกับดูแลที่ออกใบอนุญาตให้อยู่แล้ว เนื่องจากในทางปฏิบัติตามกรณีนี้ ผู้ถูกร้องปฏิเสธว่าไม่มีอำนาจพิจารณาการรวมธุรกิจระหว่าง [REDACTED] แสดงว่าอาจมีช่องว่างที่ กขค. จะเข้าไปพิจารณาการรวมธุรกิจดังกล่าวได้ โดยเห็นว่าการรวมธุรกิจในประเทศไทยควรมีสองหน่วยงานร่วมกันพิจารณาจะเป็นผลดีมากกว่า เพราะการปล่อยให้รวมธุรกิจในกรณีนี้ทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะเกิดการผูกขาดสูงมาก

/๒.๗) มาตรการ...

^{๓๓} Gross Domestic Product (GDP) คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ คำนวณมาจากมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตในประเทศ ณ ช่วงเวลานั้น, สืบค้นจาก <https://www.setinvestnow.com/th/knowledge/article/333-investnow-gdp>, เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖

๒.๗) มาตรการที่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบธุรกิจรายย่อยเข้ามาแข่งขัน ไม่น่าจะประสบความสำเร็จ เพราะตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่ของประเทศไทยอิ่มตัวแล้ว ปัจจุบันมีผู้ใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่นับจากจำนวนซิมการ์ดมากกว่าจำนวนประชากร หากมีผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่เข้ามา ก็อาจจะไม่มีช่องทางทำการตลาด ที่ผ่านมาผู้ถูกร้องยังไม่เคยมีความพยายามอย่างแท้จริงเพื่อให้รายย่อย เข้ามาแข่งขัน

๒.๘) มาตรการควบคุมราคาที่ยกขึ้นค่าบริการเป็นระยะเวลา ตามที่กำหนด คุณภาพต้องไม่ลดลงและบริการต้องอยู่ในพื้นที่ที่กำหนด แต่ที่ผ่านมาพบว่า ผู้ถูกร้อง ยังไม่ประสบความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมาย เช่น การประมูลโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3G ซึ่งมีผู้ประกอบธุรกิจ ๓ ราย [REDACTED] เป็นผู้ประมูลคลื่นใน ๓ ย่านความถี่ ซึ่งมีการวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่ทำให้เกิดการแข่งขัน ผู้ถูกร้องจึงกำหนดมาตรการว่าเมื่อรวมธุรกิจแล้ว ให้ลดราคาค่าบริการ แต่ภายหลังพบว่าโปรแกรมที่ผู้ประกอบธุรกิจลดราคาเป็นโปรแกรมที่ไม่มีผู้ใช้บริการ เนื่องจากต้องใช้บริการในปริมาณมากเท่านั้น ราคาต่อนาทีจึงจะถูกลง จึงเห็นว่าการจะกำกับดูแลราคา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องตรวจสอบว่ามีการใช้บริการจริงหรือไม่ แต่ที่ผ่านมาผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงให้เห็น ว่าสามารถทำได้

๒.๙) มาตรการที่กำหนดให้ [REDACTED] แยกใช้คลื่นและแบนด์ เป็นระยะเวลาตามที่กำหนด ไม่เป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบ ธุรกิจอ้างว่าจะรวมธุรกิจเพราะต้องการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยใช้คลื่นร่วมกัน เช่น พื้นที่ที่มีลูกค้าของ [REDACTED] จำนวนมาก แต่ [REDACTED] ยังมีคลื่นเหลือ ก็ให้ใช้คลื่นร่วมกันได้ แม้จะมีประโยชน์ต่อผู้บริโภคบ้าง แต่ก็ไม่สามารถทดแทนความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงได้

๒.๑๐) การศึกษาของ Thailand Development Research Institute (TDRI) พบว่า ผู้ถูกร้องประสบความสำเร็จในการออกใบอนุญาตให้กับผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่อยู่บ้าง เช่น บริการดิจิทัลทีวี แต่เมื่อเปิดให้บริการ กลับพบปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมกำกับดูแล ด้านราคาและคุณภาพมาโดยตลอดและมีเรื่องร้องเรียนถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคเสมอ

๒.๒.๕ การแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่

๑) เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการ ขั้วคราวก่อนการพิพากษา ตามคดีหมายเลขดำที่ [REDACTED] โดยมี [REDACTED] เป็นผู้ฟ้องคดี [REDACTED] เป็นผู้ร้องสอด และผู้ถูกร้องเป็นผู้ถูกฟ้องคดี สรุปความได้ว่า

๑.๑) ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้อง คดีออกประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยส่วนหนึ่งอ้างว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการ

/ในการกำกับ...

ในการกำกับดูแลการรวมธุรกิจของผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมจากระบบอนุญาตไปสู่ระบบ รายงาน ฯลฯ เป็นผลให้ [REDACTED] สามารถรวมธุรกิจได้ โดยมีเพียงการรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนประกาศและขอให้ศาลทุเลาการบังคับตามประกาศดังกล่าว

๑.๒) ศาลปกครองกลางพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่ศาลจะมีคำสั่งให้ทุเลา การบังคับตามประกาศดังกล่าวได้ต้องเป็นกรณีที่ศาลเห็นว่าประกาศดังกล่าวจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย การให้ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยา ในภายหลัง และการทุเลาการบังคับตามประกาศดังกล่าวไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงาน ของรัฐหรือการบริการสาธารณะ ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อ ๕ วรรคหนึ่ง และข้อ ๙ ของประกาศดังกล่าว^{๑๔} เห็นได้ว่า แม้ผู้ประสงค์จะรวมธุรกิจสามารถรายงานการรวมธุรกิจต่อเลขาธิการ กสทช. ไม่น้อยกว่า เก้าสิบวันก่อนการดำเนินการจดทะเบียนนิติบุคคล ทำสัญญาซื้อขายสินทรัพย์ หรือทำสัญญาซื้อขายหุ้น แต่การรายงานดังกล่าวถือเป็นการขออนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดี ตามข้อ ๘ ของประกาศคณะกรรมการ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเป็นการผูกขาด หรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙^{๑๕} จึงเป็นกรณีที่ เมื่อ [REDACTED] จะรวมธุรกิจกันซึ่งจะต้องมีการเข้าซื้อหุ้น หรือถือหุ้น หรือเข้าซื้อสินทรัพย์ ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง [REDACTED] ยังคงต้องได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีอยู่นั่นเอง และหากผู้ถูกฟ้องคดี พิจารณาเห็นว่า การรวมธุรกิจดังกล่าวอาจส่งผลให้เกิดการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดในการให้บริการ โทรคมนาคม ผู้ถูกฟ้องคดีก็มีอำนาจสั่งห้ามการรวมธุรกิจได้ ดังนั้น ในชั้นนี้จึงยังรับฟังไม่ได้ว่าประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ฯลฯ จึงมีคำสั่งยกคำขอวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี

๒) เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกร้องมีการประชุมนัดพิเศษ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ พิจารณาเรื่องการรายงานการรวมธุรกิจ [REDACTED] โดยมีประเด็นพิจารณา ส่วนหนึ่งว่า การรวมธุรกิจมีลักษณะเป็นการถือครองธุรกิจให้บริการประเภทเดียวกัน ตามข้อ ๘ ของประกาศ กทช. เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความ ไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยนัยของผลตามข้อ ๙ ของประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ หรือไม่ ซึ่งที่ประชุมมีมติเสียงข้างมากเห็นว่า การรวมธุรกิจในกรณีนี้ไม่เป็นการถือครองธุรกิจให้บริการ ประเภทเดียวกันตามข้อ ๘ ของประกาศ กทช. โดยนัยของผลตามข้อ ๙ ของประกาศ กสทช. และให้พิจารณาดำเนินการตามประกาศ กสทช. ดังกล่าว โดยรับทราบการรวมธุรกิจ

/๓) เมื่อวันที่ ...

^{๑๔}โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ก. หน้า ๒๑

^{๑๕}โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ก. หน้า ๒๒

๓) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งรับคำฟ้อง
หลังสภาองค์กรของผู้บริโภคยื่นคำฟ้องให้ศาลเพิกถอนมติผู้ถูกร้อง “รับทราบ” การรวมธุรกิจ
[redacted] เป็นคดีหมายเลขดำที่ [redacted]^{๑๖}

๔) เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๖ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ [redacted]
ในคดีที่ [redacted] (ผู้ฟ้องคดี) ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)
ในคดีหมายเลขดำที่ [redacted] หมายเลขแดงที่ [redacted] ที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ซึ่งเป็นกรณี
ที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้ถูกร้อง) ได้มีมติในการประชุมนัดพิเศษ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕
เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๕ รับทราบการรวมธุรกิจ [redacted] และการกำหนดเงื่อนไข
หรือมาตรการเฉพาะ ๕ ข้อ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคและการพัฒนากิจการโทรคมนาคมตามข้อ ๑๒
ของประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐
เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยที่ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า เป็นการยื่นฟ้องคดี
เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี ซึ่งศาลปกครองไม่อาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาพิพากษาได้
อย่างไรก็ตาม บริการโทรคมนาคมเป็นบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่มีผลต่อการดำรงชีวิต
ของประชาชน และด้วยข้อจำกัดเกี่ยวกับปริมาณคลื่นความถี่ที่มีจำนวนจำกัด อีกทั้งการลงทุน
ในการประกอบกิจการต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก ตลาดหรืออุตสาหกรรมโทรคมนาคมจึงมีผู้ประกอบการ
จำนวนน้อยราย ทำให้มีลักษณะเป็นการกึ่งผูกขาดโดยธรรมชาติ การที่ผู้ประกอบการในกิจการโทรคมนาคม
จะควรรวมธุรกิจกันหรือไม่ ย่อมกระทบต่อการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม มีผลทำให้ผู้ใช้บริการได้รับ
ผลกระทบในวงกว้าง ซึ่งถือได้ว่าการฟ้องคดีนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์อันเกิดแก่การจัดทำบริการสาธารณะ
โดยตรง กรณีจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับ
คำฟ้องนี้ไว้พิจารณาพิพากษาตามรูปคดีต่อไป

๕) ศูนย์ [redacted]

[redacted] มีความเห็นว่า

๕.๑) การรวมธุรกิจ [redacted] อาจส่งผลกระทบ
ต่อผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เกือบ ๑๒๐ ล้านเลขหมาย ซึ่งเป็นของ NT ประมาณ ๓ ล้านเลขหมาย
และของ MVNO เพียง ๔๐,๐๐๐ เลขหมายเท่านั้น คิดเป็นส่วนแบ่งตลาดประมาณ ร้อยละ ๒.๘
และร้อยละ ๐.๐๓ ตามลำดับ และยังกระทบถึงอนาคตเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศไทย
ในภาพรวม เพราะผู้ให้บริการที่มีส่วนแบ่งตลาดน้อยไม่สามารถสร้างแรงกดดันทางการแข่งขัน

/ได้มาก...

^{๑๖} จาก ผู้บริโภคเฮ! ศาล “รับฟ้อง” คดีควรรวมธุรกิจ [redacted] โดย สภาองค์กรของผู้บริโภค,
วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕, สืบค้นจาก <https://www.tcc.or.th/> [redacted] เมื่อวันที่ ๑๘
สิงหาคม ๒๕๖๖

ได้มากเพียงพอสำหรับการรวมธุรกิจในตลาดที่มีรายใหญ่ยึดครองเช่นนี้ นอกจากนี้ ผู้ให้บริการที่มีส่วนแบ่งตลาดน้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ถือเป็นผู้ประกอบการรายย่อยตามประกาศ กทช. เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

๕.๒) หลังรวมธุรกิจตลาดโทรคมนาคมจะเหลือผู้ให้บริการหลักที่มีนัยสำคัญต่อการแข่งขันจริงเพียง ๒ ราย คือ [REDACTED] ซึ่งแบ่งกันครองตลาดประมาณคนละครึ่งในตลาดย่อยโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ (บริการโทรศัพท์เข้า - ออก) และตลาดอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ (บริการอินเทอร์เน็ตมือถือ) เมื่อนำเอาส่วนแบ่งตลาดมาคำนวณหาดัชนีการกระจุกตัว HHI^{๓๗} จะพบว่าการรวมธุรกิจจะทำให้ตลาดกระจุกตัวเพิ่มขึ้นอย่างรุนแรง โดยดัชนีการกระจุกตัว HHI เดิมมีค่าประมาณ ๓,๕๐๐-๓,๖๐๐ จุด จะเพิ่มขึ้นไปสู่ระดับ ๔,๗๐๐-๔,๘๐๐ จุด ซึ่งเกินเกณฑ์ของผู้ถูกร้อง^{๓๘} ที่จะต้องเฝ้าระวังการรวมธุรกิจที่ทำให้ระดับการกระจุกตัวเกิน ๒,๕๐๐ จุด และห้ามเพิ่มขึ้นมากกว่า ๑๐๐ จุด นอกจากนี้ ยังเป็นระดับที่สูงเกินไปสำหรับประเทศที่มีขนาดประชากรและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างประเทศไทย เมื่อเทียบกับในต่างประเทศที่มีผู้ให้บริการราว ๓-๕ ราย และมีค่าดัชนีการกระจุกตัวโดยเฉลี่ย ๒,๐๐๐-๔,๐๐๐ จุด

/๕.๓) ในต่างประเทศ...

^{๓๗} HHI ย่อมาจาก Herfindahl - Hirschman Index คือ ตัวชี้วัดในการประเมินสภาพการกระจุกตัวของตลาด

^{๓๘} ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญในตลาดที่เกี่ยวข้อง ในกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ และมาตรการเฉพาะเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๗ ในการประเมินสภาพการแข่งขันในตลาดที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาระดับความมีประสิทธิภาพของการแข่งขันในตลาดมีมากนักน้อยเพียงใด ให้พิจารณาโดยนำค่าของดัชนีวัดความรุนแรงของการแข่งขัน แบบเฮอร์ฟินดัล-เฮิร์ชแมน (Herfindahl Hirschman - Index: HHI) มาเป็นตัวชี้วัดในการประเมินสภาพการกระจุกตัวของตลาด

ข้อ ๘ การคำนวณค่า HHI ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

(๑) คำนวณค่า HHI โดยให้เป็นผลรวมของส่วนแบ่งตลาดของผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายในตลาด ยกกำลังสอง

(๒) ให้พิจารณาค่า HHI เพื่อเป็นการประเมินสภาพตลาดว่ามีการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ โดยใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

(ก) หากค่า HHI ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ ถือว่าตลาดมีการกระจุกตัวน้อยหรือไม่มีการกระจุกตัว

(ข) หากค่า HHI มีค่าระหว่าง ๑,๐๐๐ ถึง ๑,๘๐๐ ถือว่าตลาดมีการกระจุกตัวปานกลาง

(ค) หากค่า HHI มีค่ามากกว่า ๑,๘๐๐ ถือว่าตลาดมีการกระจุกตัวสูงและอาจมีผู้มีอำนาจเหนือตลาด

อย่างมีนัยสำคัญ

๕.๓) ในต่างประเทศมีงานวิจัยที่ศึกษาผลกระทบภาพรวมของการรวมธุรกิจโทรคมนาคมหลายกรณีหลังจากเกิดการรวมธุรกิจจริง โดยเป็นการรวมธุรกิจจาก ๔ เหลือ ๓ ราย ได้แก่ (๑) การรวมธุรกิจในประเทศออสเตรเลียทำให้ค่าบริการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระยะสั้น ก่อนที่มาตรการเฉพาะเพื่อเยียวยาจะสามารถลดล้างผลกระทบในระยะยาวได้ (๒) การรวมธุรกิจในประเทศไอร์แลนด์ทำให้ค่าบริการเพิ่มขึ้นสำหรับบริการส่งเสริมการขายทุกขนาด โดยเฉพาะบริการส่งเสริมการขายขนาดใหญ่ที่ราคาสูงขึ้นต่อเนื่องในระยะยาว โดยที่มาตรการส่งเสริม MVNO ไม่ค่อยมีผลต่อตลาด และ (๓) การรวมธุรกิจในประเทศเยอรมนีพบหลักฐานว่าค่าบริการเพิ่มขึ้นสำหรับโปรแกรมส่งเสริมการขายทุกขนาด^{๑๔} เช่นกัน

๓. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรณีตามคำร้องมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีการพิจารณาให้รวมธุรกิจโทรคมนาคม [REDACTED] ส่งผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลและประชาชนผู้มีรายได้น้อยหรือไม่ โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ได้ให้การรับรองและคุ้มครองไว้ว่า สิทธิของผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครอง มาตรา ๕๖ วรรคสี่ บัญญัติว่า การนำสาธารณูปโภคของรัฐไปให้เอกชนดำเนินการทางธุรกิจไม่ว่าด้วยประการใด ๆ รัฐต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างเป็นธรรม โดยคำนึงถึงการลงทุนของรัฐ ประโยชน์ที่รัฐและเอกชนจะได้รับ และค่าบริการที่จะเรียกเก็บจากประชาชน ประกอบกัน และมาตรา ๖๐ ได้ให้การรับรองและคุ้มครองไว้ว่ารัฐต้องรักษาไว้ซึ่งคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติ เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน ไม่ว่าจะใช้เพื่อโทรคมนาคมหรือประโยชน์อื่นใด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมตลอดทั้งการให้ประชาชนมีส่วนได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ด้วย อีกทั้งมาตรา ๖๑ บัญญัติว่า รัฐต้องจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภคด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการรู้ข้อมูลที่เป็นจริง ด้านความปลอดภัย ด้านความเป็นธรรมในการทำสัญญาหรือด้านอื่นใดอันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค นอกจากนี้ มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติรับรองว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารถึงกันไม่ว่าในทางใด ๆ

/๓.๒ กติกา...

^{๑๔} จาก ๕ เรื่องเล่า vs ๕ เรื่องจริง ตีลควรรวม [REDACTED] และบทบาทของ กสทช., โดย [REDACTED]

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕, สืบค้นจาก [https://\[REDACTED\]](https://[REDACTED])

เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๖

๓.๒ กติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights: ICCPR) ข้อ ๑๙ วรรคสอง กำหนดว่า บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพแห่งการแสดงออก สิทธินี้รวมถึงเสรีภาพที่จะแสวงหา รับและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและความคิดเห็นทุกประเภท โดยไม่คำนึงถึงพรมแดน นอกจากนี้ ตามหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UN Guiding Principles on Business and Human Rights) หรือหลักการ UNGPs ได้กำหนดหน้าที่ของภาครัฐและความรับผิดชอบของภาคธุรกิจในการเคารพสิทธิมนุษยชน ประกอบไปด้วยเสาหลัก ๓ ประการ คือ (๑) การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (Protect) (๒) การเคารพสิทธิมนุษยชน (Respect) และ (๓) การเยียวยา (Remedy)

๓.๓ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบสรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องมีมติรับทราบรายงานการประชุมนัดพิเศษ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๕ กรณีการรวมธุรกิจ [REDACTED] โดยได้กำหนดมาตรการให้ทั้ง ๒ บริษัทปฏิบัติตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่ง [REDACTED] ได้ยื่นจดทะเบียนบริษัทใหม่ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๖ ภายใต้ชื่อบริษัท [REDACTED]

๓.๔ พิจารณาแล้วเห็นว่า

๓.๔.๑ มุมมองความเห็นจากนักวิชาการอิสระ ผู้ทรงคุณวุฒิ พยานผู้เชี่ยวชาญ และองค์กรภาคเอกชน เป็นไปในแนวทางเดียวกันว่า การรวมธุรกิจ [REDACTED] มีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการผูกขาดในตลาด ซึ่งจะทำให้เกิดการแข่งขันที่น้อยลง เพราะจะเหลือบริษัทโทรคมนาคมขนาดใหญ่ในตลาดเพียง ๒ ราย คือ [REDACTED] เท่านั้น ส่วนบริษัทอื่น ๆ เป็นเพียงบริษัทขนาดเล็กซึ่งอาจไม่สามารถแย่งส่วนแบ่งการตลาดมาได้ เมื่อธุรกิจโทรคมนาคมเป็นธุรกิจที่มีผู้แข่งขันน้อยราย การรวมธุรกิจหรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ จึงสามารถส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ นวัตกรรมและความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล และประชาชนทุกคนที่ใช้บริการโทรคมนาคม ทั้งในด้านการได้รับบริการที่เท่าเทียม คุณภาพ ราคา หรือสิทธิในความเป็นส่วนตัว

๓.๔.๒ อีกทั้งปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกร้องไม่สามารถบังคับให้ผู้ประกอบการลงทุนในพื้นที่ที่ไม่สามารถสร้างกำไรได้ นอกจากนี้ กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ถูกร้องก็ไม่สามารถประกันได้ว่าจะมีผู้ประกอบการรายใดสนใจเข้าไปประมูลเพื่อเปิดบริการ

๓.๔.๓ การปล่อยให้มีการรวมธุรกิจโทรคมนาคมดังกล่าวอาจเป็นการสุ่มเสี่ยงที่จะเกิดการผูกขาดธุรกิจโทรคมนาคมซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิทธิของประชาชนอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ โดยเฉพาะกลุ่มคนรายได้น้อยและคนชายขอบ และอาจไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

/แห่ง...

แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่รัฐจะต้องให้การคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค และในกรณีที่มีการนำสาธารณูปโภคของรัฐไปให้เอกชนดำเนินการทางธุรกิจไม่ว่าด้วยประการใด ๆ รัฐต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างเป็นธรรม โดยคำนึงถึงการลงทุนของรัฐ ประโยชน์ที่รัฐและเอกชนจะได้รับ และค่าบริการที่จะเรียกเก็บจากประชาชนประกอบกัน อีกทั้งรัฐต้องรักษาไว้ซึ่งคลื่นความถี่และสิทธิในการใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติ เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนไม่ว่าจะใช้เพื่อโทรคมนาคมหรือประโยชน์อื่นใด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งการให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ด้วย และรัฐต้องจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค

๓.๔.๔ นอกจากนี้ ยังมีข้อห่วงกังวลเรื่องการกำกับดูแลให้ผู้ประกอบธุรกิจที่รวมธุรกิจให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเห็นว่า หากผู้ถูกร้องไม่สามารถกำกับดูแลให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดไว้ อาจทำให้ตลาดโทรคมนาคมมีการแข่งขันน้อยลงและส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคที่จะต้องจ่ายค่าบริการที่สูงขึ้นแต่คุณภาพเท่าเดิมหรือน้อยลง และไม่มีการขยายพื้นที่ให้บริการไปในพื้นที่ชายขอบหรือท้องถิ่นทุรกันดาร ซึ่งจะกระทบทั้งผู้ด้อยโอกาส คนชายขอบ ผู้ประกอบธุรกิจรายย่อย ภาคอุตสาหกรรม และภาคธุรกิจต่าง ๆ

๓.๔.๕ อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ถูกผู้ถูกร้องมีมติรับทราบการรวมธุรกิจโทรคมนาคม แล้ว ปรากฏว่ามีภาคเอกชนหลายรายที่ได้รับผลกระทบหรือเกรงว่าการรวมธุรกิจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้บริโภค นำเรื่องดังกล่าวไปฟ้องร้องต่อศาลปกครอง ซึ่งมีประเด็นแห่งการฟ้องร้อง ดังนี้

๑) คดีหมายเลขดำที่ [REDACTED] ฟ้องว่า ผู้ถูกร้องออกประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนหนึ่งอ้างว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการในการกำกับดูแลการรวมธุรกิจของผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมจากระบบอนุญาตไปสู่ระบบรายงาน ฯลฯ เป็นผลให้ [REDACTED] สามารถรวมธุรกิจได้เพียงการรายงานให้ผู้ถูกร้องทราบ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนประกาศและขอให้ศาลทุเลาการบังคับตามประกาศดังกล่าว

๒) คดีหมายเลขดำที่ [REDACTED] สภาองค์กรของผู้บริโภคยื่นคำฟ้องขอให้ศาลเพิกถอนมติของผู้ถูกร้องที่รับทราบการรวมธุรกิจ [REDACTED]

๓) คดีหมายเลขดำที่ [REDACTED] และคดีหมายเลขแดงที่ [REDACTED] ฟ้องว่า การมีมติรับทราบการรวมธุรกิจ [REDACTED] และการกำหนดเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะจำนวน ๕ ข้อของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลเพิกถอนมติดังกล่าว ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา แต่ต่อมาศาลปกครองสูงสุดพิจารณา

/แล้วเห็นว่า...

แล้วเห็นว่า การรวมธุรกิจกระทบต่อการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม มีผลทำให้ผู้ให้บริการได้รับผลกระทบในวงกว้าง จึงถือได้ว่าการฟ้องคดีนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์อันเกิดแก่การจัดทำบริการสาธารณะ โดยตรง กรณีจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาพิพากษาตามรูปคดีต่อไป

๓.๔.๖ เมื่อการฟ้องร้องคดีต่อศาลปกครองดังกล่าวมีประเด็นเดียวกันกับคำร้องนี้ จึงเป็นกรณีตามมาตรา ๓๙ (๑) ประกอบมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสั่งยุติเรื่อง หากเป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล หรือเรื่องที่ศาลมีคำพิพากษา คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เห็นควรยุติเรื่องในประเด็นนี้ อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และเพื่อให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปตามหลักการ UNGPs ที่ระบุถึงหน้าที่ของภาครัฐและความรับผิดชอบของภาคธุรกิจในการเคารพสิทธิมนุษยชน ซึ่งตั้งอยู่บนเสาหลัก ๓ ประการ คือ การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (protect) การเคารพสิทธิมนุษยชน (respect) และการเยียวยา (remedy) จึงเห็นควรมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

๔. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๙/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๗ จึงมีมติให้ยุติเรื่อง แต่ให้มีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน ต่อผู้ถูกร้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) ประกอบมาตรา ๔๒ ดังนี้

๔.๑ ข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ให้ผู้ถูกร้องดำเนินการ ดังนี้

๔.๑.๑ รายงานผลการดำเนินการต่อสาธารณชนทุก ๖ เดือน จนกว่าจะมีผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาเพิ่มการแข่งขันในตลาดโทรคมนาคมจนทำให้ค่าดัชนีการกระจุกตัว HHI อยู่ในระดับปกติ ในกรณีดังนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงหรือผลกระทบต่อผู้บริโภคภายหลังการรวมธุรกิจในด้านคุณภาพสัญญาณ ราคา หรือดัชนีการกระจุกตัว เป็นต้น

/๒) ผลการ...

๒) ผลการดำเนินการตามเงื่อนไขและมาตรการเฉพาะที่ผู้ถูกร้องกำหนดของผู้ประกอบธุรกิจที่รวมธุรกิจ รวมทั้งผลการดำเนินการของผู้ถูกร้องต่อกรณี que ผู้ประกอบธุรกิจไม่สามารถดำเนินการตามเงื่อนไขและมาตรการเฉพาะดังกล่าวได้

๔.๑.๒ จัดทำแนวทาง (Road Map) การดำเนินการในกรณีดังนี้

๑) การส่งเสริมให้มีผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) หรือมีผู้ประกอบการรายใหม่ เข้ามาในตลาดโทรคมนาคมเพิ่มมากขึ้น

๒) การให้กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะศึกษาวิจัยการขยายพื้นที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตไปยังพื้นที่ชายขอบหรือถิ่นทุรกันดาร เพื่อส่งเสริมและป้องกันมิให้ประชาชนในพื้นที่ชายขอบหรือถิ่นทุรกันดาร เข้าไม่ถึงระบบโทรคมนาคม

๓) การส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมมีนโยบายด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เช่น เสรีภาพในการแสดงออก สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว สิทธิที่จะถูกลืม รวมทั้งการดำเนินธุรกิจโดยเคารพสิทธิมนุษยชนตามหลักการ UNGPs เป็นต้น

๔) การกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมมีกระบวนการเปิดเผยข้อมูลของผู้ใช้บริการที่ชัดเจนและเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องในกรณีที่หน่วยงานของรัฐขอข้อมูลดังกล่าว เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่หน่วยงานของรัฐจะเป็นผู้ละเมิดสิทธิมนุษยชน และให้มีการเปิดเผยสถิติการขอข้อมูลของหน่วยงานรัฐให้ประชาชนทราบด้วย เช่น จำนวนคำขอข้อมูลทั้งหมดในแต่ละปี ประเภทของเนื้อหาที่มีการขอข้อมูล เป็นต้น

๔.๒ ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน

๔.๒.๑ ให้ผู้ถูกร้องแก้ไขเพิ่มเติมประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้ กขค. มีส่วนในการให้ความเห็นหรือร่วมพิจารณาการรวมธุรกิจโทรคมนาคมที่มีผู้แข่งขันน้อยรายซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมากอย่างหลีกเลี่ยงมิได้

๔.๒.๒ ให้ผู้ถูกร้องพิจารณาแก้ไขวิธีการคำนวณในการตรวจสอบโครงสร้างอัตราค่าบริการตามประกาศ กสทช. เรื่อง การกำหนดและกำกับดูแลโครงสร้างอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ จากวิธีการเฉลี่ยรวมทุกรายการส่งเสริมการขายเป็นวิธีการอื่น

/เพื่อป้องกัน...

เพื่อป้องกันการออกรายการส่งเสริมการขายที่เอาเปรียบผู้บริโภคและทำให้ผู้มีรายได้น้อยไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้อย่างเท่าเทียมกัน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

นางปรีดา คงแป้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

นางสาวปติกาญจน์ สิทธิเดช

นายวสันต์ ภัยหลีกลี้

นางสาวสุภัทรา นาคะผิว

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ภาคผนวก ก.

พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๒๑ การประกอบกิจการโทรคมนาคม นอกจากต้องอยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าแล้ว ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรการเฉพาะตามลักษณะการประกอบกิจการโทรคมนาคมมิให้ผู้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างใดอันเป็นการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคมในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การอุดหนุนการบริการ
- (๒) การถือครองธุรกิจให้บริการประเภทเดียวกัน
- (๓) การใช้อำนาจทางการตลาดที่ไม่เป็นธรรม
- (๔) พฤติกรรมกีดกันการแข่งขัน
- (๕) การคุ้มครองผู้ประกอบการรายย่อย

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏแก่เลขาธิการว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๙ วรรคห้า มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคสอง หรือวรรคสาม มาตรา ๑๓ วรรคสอง มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ วรรคสอง มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๕ วรรคสาม มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งได้รับคำสั่งจากเลขาธิการตามมาตรา ๒๔ ไม่พอใจในคำสั่งดังกล่าวให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๒๔ และพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ หรือคณะกรรมการวินิจฉัยยืนตามคำสั่งเลขาธิการ เมื่อเลขาธิการได้มีหนังสือเตือนแล้วยังไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ให้เลขาธิการพิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าสองหมื่นบาทต่อวัน

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตยังเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือกรณีที่มีความเสียหายร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการมีอำนาจพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้

การกำหนดให้การกระทำความผิดกรณีใดต้องถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายเกินกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างแล้วแต่กรณี มาประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาบทวนเกณฑ์ส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายอย่างน้อยหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันออกประกาศ

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม

(๒) กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นคู่ค้าของตนต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการ หรือในการจัดหาสินค้าจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น

(๓) ระบุ ลด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้า มาในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า ทั้งนี้ เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

(๔) แทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

ข้อ ๕ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะทำการรวมธุรกิจกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่นต้องรายงานต่อเลขาธิการ กสทช. ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จดทะเบียนนิติบุคคล ในกรณีที่เข้าร่วมธุรกิจระหว่างผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่น ทำให้เกิดนิติบุคคลใหม่ขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือตามสัญญาร่วมค้า

ข้อ ๙ การรายงานตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ให้ถือเป็นการขออนุญาตจาก กสทช. ตามข้อ ๘ ของประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง มาตรการป้องกันมิให้มีการกระทำอันผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๒ ให้เลขาธิการ กสทช. รายงานต่อ กสทช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นประกอบการรายงานการรวมธุรกิจจากที่ปรึกษาอิสระ หากการรวมธุรกิจตามข้อ ๕ ส่งผลให้ตลาดที่เกี่ยวข้องมีดัชนีเฮิร์ฟฟินดาห์-เฮิร์ชแมน (HHI) มากกว่า ๒,๕๐๐ และเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากเดิมมากกว่า ๑๐๐ และมีอุปสรรคการเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งมีการครอบครองโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ให้ถือว่าการรวมธุรกิจส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ กสทช. อาจพิจารณากำหนดเงื่อนไขหรือนำมาตรการเฉพาะสำหรับผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญในตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้เพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ

ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม
ในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๘ การถือครองธุรกิจให้บริการประเภทเดียวกัน โดยการเข้าซื้อหรือถือหุ้นเกินกว่า ร้อยละสิบของจำนวนหุ้นทั้งหมดของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น หรือการเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมด หรือบางส่วนเพื่อควบคุมนโยบายหรือการบริหารธุรกิจของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะการกระทำโดยทางตรงหรือทางอ้อมหรือผ่านตัวแทน จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ โดยผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเข้าไปถือครองธุรกิจของผู้รับ ใบอนุญาตรายอื่นตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ต้องแจ้งแก่คณะกรรมการ เพื่อขออนุญาตตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาว่าการถือครองธุรกิจให้บริการประเภทเดียวกันตาม วรรคหนึ่งอาจส่งผลให้เกิดการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขันในการให้บริการโทรคมนาคม คณะกรรมการอาจสั่งห้ามการถือครองกิจการหรือกำหนดมาตรการเฉพาะตามหมวด ๔ ก็ได้

ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
เรื่อง การกำหนดและกำกับดูแลโครงสร้างอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ

ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ข้อ ๕ โครงสร้างอัตราค่าบริการบังคับใช้กับบริการ ดังนี้

(๑) บริการเสียง (Voice)

(๒) บริการข้อความสั้น (SMS)

(๓) บริการข้อความมัลติมีเดีย (MMS)

(๔) บริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ (Mobile Internet)

ข้อ ๖ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามหมวดนี้กำหนดอัตราค่าบริการตามสิทธิการใช้งานของรายการส่งเสริมการขายที่มีการเสนอขายหรือให้บริการทั้งหมด โดยเมื่อเฉลี่ยแล้วต้องเป็นไปตามภาคผนวก ก ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๙ ให้สำนักงาน กสทช. ตรวจสอบโครงสร้างอัตราค่าบริการตามสิทธิการใช้งานที่ผู้รับใบอนุญาตตามหมวดนี้ให้บริการอยู่ในตลาดเป็นประจำทุกเดือน โดยใช้วิธีการเฉลี่ยรวมทุกรายการส่งเสริมการขายจากอัตราค่าบริการเฉลี่ยต่อหน่วยของแต่ละรายการส่งเสริมการขาย โดยถ่วงน้ำหนักระหว่างรายการส่งเสริมการขายหลักและรายการส่งเสริมการขายเสริมในสัดส่วนร้อยละแปดสิบและร้อยละสิบตามลำดับ ทั้งนี้ อัตราค่าบริการเฉลี่ยของทุกรายการส่งเสริมการขายในแต่ละประเภทบริการต้องเป็นไปตามอัตราค่าบริการที่กำหนดไว้ในข้อ ๖

ภาคผนวก ก

อัตราค่าบริการตามสิทธิการใช้งานของรายการส่งเสริมการขายทั้งหมด
แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
เรื่อง การกำหนดและกำกับดูแลโครงสร้างอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ

ประเภทบริการ	อัตราค่าบริการ*
บริการเสียง	ไม่เกิน ๐.๖๐ บาทต่อนาที
บริการข้อความสั้น	ไม่เกิน ๐.๘๙ บาทต่อข้อความ
บริการข้อความมัลติมีเดีย	ไม่เกิน ๒.๓๓ บาทต่อข้อความ
บริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่	ไม่เกิน ๐.๑๖ บาทต่อเมกะไบต์

* อัตราค่าบริการข้างต้นไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาคผนวก ข.

รายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

แห่งชาตินัดพิเศษ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๕

ระเบียบวาระที่ ๕.๑ : การรายงานการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท โทร คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) (วาระต่อเนื่อง) : วท.

สำนักงาน กสทช. เสนอเรื่อง การรายงานการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท โทร คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) (วาระต่อเนื่อง) ให้ที่ประชุมพิจารณา โดยเสนอ กสทช. พิจารณากำหนดกระบวนการพิจารณาการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท โทร คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) และพิจารณาการรวมธุรกิจว่าส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดที่เกี่ยวข้องหรือไม่ และกำหนดเงื่อนไขหรือนำมาตรการเฉพาะ สำหรับผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญในตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้เพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ

ประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในการกิจการโทรคมนาคม และให้พิจารณาดำเนินการตามประกาศฉบับปี ๒๕๖๑ กำหนดให้การรวมธุรกิจกระทำได้โดยจัดทำรายงานส่งให้ กสทช. และให้อำนาจ กสทช. กำหนดเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะเพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ หรือในกรณีการรวมธุรกิจมีลักษณะตามข้อ ๘ ของประกาศ กทช. เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในการกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้รายงานเป็นการขออนุญาตไปในตัว ซึ่งที่ประชุมได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง ในประเด็นกระบวนการพิจารณาว่าการรวมธุรกิจกรณีนี้เป็นการถือครองธุรกิจให้บริการประเภทเดียวกับตามข้อ ๘ ของประกาศ กทช. เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในการกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยนัยของผลตามข้อ ๘ ของประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในการกิจการโทรคมนาคม และให้พิจารณาดำเนินการตามประกาศฉบับปี ๒๕๖๑ หรือไม่ เนื่องจากหากการรวมธุรกิจในกรณีนี้ไม่เป็นการถือครองธุรกิจให้บริการประเภทเดียวกัน เมื่อ กสทช. ได้รับรายงานการรวมธุรกิจแล้ว กสทช. มีอำนาจกำหนดเงื่อนไข/มาตรการเฉพาะตามข้อ ๑๒ ของประกาศฉบับปี ๒๕๖๑ แต่หากการรวมธุรกิจในกรณีนี้ เป็นการถือครองธุรกิจให้บริการประเภทเดียวกัน ก็ให้พิจารณาดำเนินการตามข้อ ๘ ของประกาศ กทช. เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในการกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ โดย กสทช. อาจสั่งห้ามการถือครองกิจการหรือกำหนดมาตรการเฉพาะตามหมวด ๔ ของประกาศดังกล่าว

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้อภิปรายเพิ่มเติมในประเด็นที่ว่า การรวมธุรกิจครั้งนี้ส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากมีดัชนีเฮอร์ฟินดาห์ล เฮิร์ชแมน (HHI) มากกว่า ๒๕๐๐ และเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากเดิมมากกว่า ๑๐๐ และมีอุปสรรคการเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งมีการครอบครองโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งจำเป็นต้องกำหนดเงื่อนไขหรือนำมาตรการเฉพาะสำหรับผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญในตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้เพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ โดยในการกำหนดเงื่อนไขหรือนำมาตรการเฉพาะมาใช้นั้นต้องมีความสอดคล้องกับข้อกังวล (Points of concern) ซึ่งที่ประชุมมีการพิจารณากำหนดข้อกังวล (Points of concern) จำนวน ๕ ข้อ ได้แก่ ๑) ข้อกังวลเรื่องอัตราค่าบริการและสัญญาการให้บริการ ๒) ข้อกังวลอุปสรรค การเข้าสู่ตลาด - ขาดประสิทธิภาพการแข่งขัน และการสนับสนุนผู้ประกอบการรายย่อย ๓) ข้อกังวลคุณภาพการให้บริการ ๔) ข้อกังวลการถือครองคลื่นความถี่/การใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน และ ๕) เศรษฐกิจของประเทศ นวัตกรรม และความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล (Digital divide) และได้พิจารณากำหนดเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะ

มติที่ประชุม

๑. ที่ประชุมเห็นชอบประเด็นการพิจารณาว่าการรวมธุรกิจกรณีนี้เป็นการถือครองธุรกิจให้บริการประเภทเดียวกัน ตามข้อ ๘ ของประกาศ กทช. เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยนัยของผลตามข้อ ๙ ของประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในการกิจการโทรคมนาคม และให้พิจารณาดำเนินการตามประกาศฉบับปี ๒๕๖๑ หรือไม่ โดยมีผลของการลงมติดังนี้

ที่ประชุมเสียงข้างมาก (ประธาน กสทช. และ กสทช. ต่อพงศ์) มีมติเห็นว่าการรวมธุรกิจในกรณีนี้ไม่เป็นการถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกันตาม ข้อ ๘ ของประกาศ กทช. เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ (ประกาศฉบับปี ๒๕๕๙) โดยนัยของผลตามข้อ ๙ ของประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม (ประกาศฉบับ ปี ๒๕๖๑) และให้พิจารณาดำเนินการตามประกาศฉบับปี ๒๕๖๑ โดยรับทราบการรวมธุรกิจ และเมื่อ กสทช. ได้รับรายงานการรวมธุรกิจแล้ว กสทช. มีอำนาจกำหนดเงื่อนไข/มาตรการเฉพาะตามข้อ ๑๒ ของประกาศฉบับปี ๒๕๖๑

ที่ประชุมเสียงข้างน้อย (กสทช. รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภิช และ กสทช. ศาสตราจารย์ ดร. พิงรอง) มีมติเห็นว่าการกรณีนี้เป็นการถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกันและให้พิจารณาดำเนินการพิจารณาตามข้อ ๘ ของประกาศ กทช. เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

โดย กสทช. อาจสั่งห้ามการถือครองกิจการหรือกำหนดมาตรการเฉพาะตามหมวด ๔ ของประกาศดังกล่าว

กสทช. พลาการโท ดร. ธนพันธุ์ฯ ของดออกเสียง เนื่องจากยังมีประเด็นปัญหาการตีความในแง่กฎหมายจึงยังไม่สามารถพิจารณาได้อย่างชัดเจนจึงงดออกเสียง โดยจะขอทำบันทึกในภายหลัง

อนึ่ง เนื่องจากการลงมติที่ประชุมดังกล่าวข้างต้นมีคะแนนเสียงเท่ากัน ดังนั้นประธานที่ประชุมได้ดำเนินการตามข้อ ๔๑ ของระเบียบ กสทช. ว่าด้วยข้อบังคับการประชุม กสทช. พ.ศ. ๒๕๕๕ ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

๒. ที่ประชุมพิจารณาข้อกังวล (Points of concern) จำนวน ๕ ข้อ และเห็นชอบเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะดังนี้

๒.๑ ข้อกังวลเรื่องอัตราค่าบริการและสัญญาการให้บริการ มีเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะ ดังนี้

๑) การกำหนดเพดานราคาของอัตราค่าบริการเฉลี่ย

ก. อัตราค่าบริการเฉลี่ยลดลงร้อยละ ๑๒ โดยใช้วิธีการเฉลี่ยราคาใหม่ด้วยการถ่วงน้ำหนักตามจำนวน

ผู้ใช้บริการในแต่ละรายการส่งเสริมการขาย (WEIGHTED AVERAGE) ภายใน ๙๐ วันหลังจากมีการรวมธุรกิจ)

ข. ให้มีทางเลือกของราคาที่แยกรายบริการเพื่อให้เป็นทางเลือก

ค. ให้นำส่งข้อมูลต้นทุนและข้อมูลที่จำเป็นโดยให้มีหน่วยงานตรวจสอบ

ง. ให้ผู้แจ้งการรวมธุรกิจประกาศให้ผู้ใช้บริการรับทราบ เพื่อมีการตรวจสอบและมีบทลงโทษกรณีทำไม่ได้ เช่น ปรับเป็นจำนวนร้อยละของรายได้ หรือปรับเป็นขั้นบันได และเพิกถอนใบอนุญาต

๒) การกำหนดราคาค่าบริการ โดยใช้ราคาเฉลี่ยทางเศรษฐศาสตร์ (Average Cost Pricing)

ก. ให้นำส่งข้อมูลตามประกาศ กสทช. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำรายงานบัญชีแยกประเภทในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ครบถ้วน โดยให้แยกรายละเอียดเป็นรายเดือน และนำส่งสำนักงาน กสทช. ทุก ๓ เดือน หรือเมื่อ กสทช. ร้องขอเพื่อใช้ตรวจสอบโครงสร้างต้นทุน โครงสร้างอัตราค่าบริการ และนำมาคำนวณหาต้นทุนรวมเฉลี่ย ซึ่งเป็นราคาในตลาดที่มีการแข่งขัน (Average Cost Pricing) และต้นทุนส่วนเพิ่ม (MC) ที่เป็นปัจจุบันและถูกต้อง

ข. จัดให้มีที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญด้านการสอบทาน (Verify) ข้อมูลโครงสร้างต้นทุน อัตราค่าบริการ หรือข้อมูลด้านอัตราต่าง ๆ ของอุตสาหกรรม โทรคมนาคมในต่างประเทศมาไม่น้อยกว่า ๕ ปี โดยให้ กสทช. เป็นผู้กำหนด และให้ผู้ยื่นคำร้อง รวมธุรกิจเป็นผู้รับผิดชอบภาระค่าใช้จ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการจัดหาและจัดจ้างที่ปรึกษา ทั้งนี้ ที่ปรึกษาจะต้องไม่มีความเกี่ยวข้อง เชื่อมโยง หรือมีผลประโยชน์ทับซ้อนไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม กับผู้ยื่นคำร้องขอรวมธุรกิจ เพื่อสอบทาน (Verify) ความถูกต้องของข้อมูลตามข้อ ก. ตรวจสอบ โครงสร้างต้นทุน โครงสร้างอัตราค่าบริการ และนำมาคำนวณหาต้นทุนเฉลี่ย (AC) และต้นทุนส่วนเพิ่ม (MC) ที่ถูกต้องของแต่ละรายบริการ เช่น บริการเสียง บริการข้อมูล บริการส่งข้อความ เป็นต้น เมื่อมีการรวมธุรกิจให้แล้วเสร็จภายใน ๑ เดือน

ค. จัดให้มีที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญเช่นเดียวกับข้อ ข. เพื่อทำหน้าที่สอบทาน (Verify) ความถูกต้องของข้อมูลตามข้อ ก. ตรวจสอบโครงสร้างต้นทุน โครงสร้าง อัตราค่าบริการ และนำมาคำนวณหาต้นทุนเฉลี่ย (AC) และต้นทุนส่วนเพิ่ม (MC) ที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันของแต่ละรายบริการ เช่น บริการเสียง บริการข้อมูล บริการส่งข้อความ เป็นต้น ปีละ ๔ ครั้ง (รายไตรมาส) โดยต้องจัดให้มีที่ปรึกษาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี หรือตลอด ระยะเวลาอายุใบอนุญาตสิ้นสุดลงในกรณีที่อายุใบอนุญาตน้อยกว่า ๑๐ ปี โดยให้ กสทช. เป็นผู้กำหนด และให้ผู้ยื่นคำร้องรวมธุรกิจเป็นผู้รับผิดชอบภาระค่าใช้จ่ายทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการจัดหาและจัดจ้าง ที่ปรึกษา ทั้งนี้ ที่ปรึกษาจะต้องไม่มีความเกี่ยวข้อง เชื่อมโยง หรือมีผลประโยชน์ทับซ้อนไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อมกับผู้ยื่นคำร้องขอรวมธุรกิจ

ง. จะต้องมีการกำหนดและแสดงอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แยกตาม รายบริการ (Unbundle) เช่น บริการเสียง บริการข้อมูล บริการส่งข้อความ เป็นต้น หรือการส่งเสริม การขายแบบแยกรายบริการ (Unbundle Package) เพื่อให้ผู้ใช้บริการปลายทางได้รับทราบก่อน โดยให้กำหนดอัตราค่าบริการตามต้นทุนเฉลี่ยรายบริการ (Average Cost Pricing) โดยคิดราคา ตามที่มีการใช้งานจริง โดยจะต้องไม่มีการกำหนดการซื้อบริการขั้นต่ำไว้ ทั้งนี้ การกำหนดอัตรา ตามต้นทุนเฉลี่ยรายบริการ (Average Cost Pricing) ให้นำไปใช้กับกรณีค่าบริการ ส่วนเกินที่เกิดขึ้นจาก การใช้บริการรายการส่งเสริมการขายแบบแยกรายบริการ (Unbundle Package) และการส่งเสริม การขายแบบรวมรายบริการ (Bundle Package) ด้วย

จ. จะต้องจัดช่องทางการให้บริการที่สะดวก รวดเร็ว เข้าถึงง่าย ครอบคลุม และง่ายต่อการเลือกซื้อ เปลี่ยนแปลง (เพิ่ม ลด) การใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ตามความต้องการ ของผู้ใช้บริการปลายทางโดยปราศจากข้อจำกัด ทั้งนี้ ต้องแสดงรายละเอียดของบริการ อัตราค่าบริการ

แยกตามรายบริการ หรืออัตราค่าบริการแบบส่งเสริมการขาย ตลอดจนวิธีการ เงื่อนไขการเลือกใช้บริการไว้โดยชัดแจ้งและเป็นปัจจุบัน

๓) การคงทางเลือกของผู้บริโภค การกำหนดให้บริษัท TUC และบริษัท DTN ยังคงแบรนด์การให้บริการแยกจากกัน เป็นระยะเวลา ๓ ปี

๔) สัญญาการให้บริการ บริษัท TUC และบริษัท DIN จะต้องคงไว้ซึ่งเงื่อนไขของสัญญาและข้อตกลงระหว่างบริษัทและผู้ให้บริการ รวมถึงผลประโยชน์ที่ได้รับตามที่ได้มีการทำสัญญาหรือข้อตกลงไว้ตามระยะเวลาที่กำหนดในสัญญา เว้นแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของสัญญาที่เป็นคุณหรือเป็นประโยชน์และได้รับการยินยอมจากผู้ให้บริการแล้ว

๕) การประชาสัมพันธ์การให้บริการเพื่อความเชื่อมั่นของผู้ใช้บริการ ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท TUC และบริษัท DIN จะต้องประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ เพื่อให้ผู้ให้บริการทราบถึงการคงไว้ซึ่งคุณภาพในการให้บริการและค่าบริการที่เป็นธรรม และจะต้องกำหนดแนวทางการปฏิบัติเพื่อรักษาคุณภาพของสินค้าและบริการหลังการรวมธุรกิจ โดยสำนักงาน กสทช. อาจกำหนดแนวทางและระยะเวลาการดำเนินการ รวมถึงเงื่อนไขในการปฏิบัติในเรื่อง การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้บริษัท TUC และบริษัท DTN ดำเนินการต่อไป

๒.๒ ข้อกังวล อุปสรรคการเข้าสู่ตลาด - ขาดประสิทธิภาพการแข่งขัน และการสนับสนุน ผู้ประกอบธุรกิจรายย่อย มีเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะ ดังนี้

๑) เงื่อนไขบังคับก่อน (Ex Ante)

ก. ให้ผู้ยื่นคำร้องขอรวมธุรกิจจัดทำแผนการจัดให้มีผู้ให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO) โดยจะต้องมีรายละเอียด ดังนี้

(ก.๑) จัดให้มีหน่วยธุรกิจเพื่อให้บริการโครงข่ายแก่ผู้ให้บริการ MVNO โดยมีการแยกระบบการบริหารจัดการ ระบบบัญชี ออกจากหน่วยธุรกิจหลักที่เกิดขึ้นจากการรวมธุรกิจในครั้งนี้

(ก.๒) จัดให้มีระบบการให้บริการโครงข่ายที่พร้อมรองรับการเข้าใช้ บริการโครงข่ายสำหรับผู้ให้บริการ MVNO ภายหลังจากมีการรวมธุรกิจโดยทันที

อนึ่งการดำเนินการตาม (ก.๑) และ (ก.๒) จะต้องมีความพร้อมในการดำเนินงานทันทีเมื่อเกิดการรวมธุรกิจ

ข. ให้ผู้ยื่นร้องขอรวมธุรกิจ ผู้รับใบอนุญาตจากการรวมธุรกิจ ตลอดจนบริษัท ที่อยู่ภายใต้อำนาจควบคุม จัดให้มีแผนการแยกการบริหาร จัดการ ระบบบัญชี สำหรับให้บริการ โครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่กับบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยให้เสนอแผนดังกล่าวต่อ กสทช. ก่อนการรวมธุรกิจ

๒) มาตรการเฉพาะภายหลังการรวมธุรกิจ (Ex Post)

ก. ผู้รับใบอนุญาตที่เกิดขึ้นจากการรวมธุรกิจตลอดจนบริษัทย่อยที่อยู่ภายใต้การควบคุม ต้องดำเนินการให้ผู้รับใบอนุญาต MVNO สามารถใช้ และเชื่อมต่อโครงข่ายกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่นได้เช่นเดียวกับตนเอง

ข. ผู้รับใบอนุญาต MVNO จะต้องได้รับสิทธิในการใช้บริการจากคลื่นความถี่ในทุกย่านของผู้รวมธุรกิจที่มีสิทธิในการใช้งานทั้งสิทธิทางตรง และสิทธิที่ได้รับช่วงมาภายใต้มาตรฐานเทคโนโลยีเดียวกัน

ค. การเข้าใช้บริการโครงข่ายสำหรับผู้รับใบอนุญาต MVNO จะต้องได้รับการประกันสิทธิในการได้รับบริการภายใต้คุณภาพการให้บริการ (QoS) ตามมาตรฐานการให้บริการที่ กสทช. กำหนด

ง. จะต้องไม่ปฏิเสธการให้บริการแก่ผู้ได้รับใบอนุญาต MVNO อันเกิดมาจากเหตุผลความไม่เพียงพอของโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด

จ. จะต้องพร้อมให้ผู้รับใบอนุญาต MVNO ที่ขอเข้าใช้โครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ สามารถเริ่มให้บริการได้ภายใน ๖๐ วันนับตั้งแต่วันที่ขอเข้าใช้บริการ

ฉ. บริษัท TUC และ DTN จะต้องจัดให้มีบริการโครงข่ายโทรคมนาคมโดยมีขนาดความจุ (Capacity) อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของโครงข่ายโทรคมนาคมทั้งหมดของตนเองให้แก่ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือนที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันกับบริษัท TUC และ DTN เมื่อมีค่าขอรับบริการดังกล่าว

ช. อัตราค่าตอบแทนการขายส่งบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สำหรับผู้ให้บริการ MVNO ให้ไม่เกินอัตราค่าบริการที่เสนอขายเฉลี่ยต่อหน่วยของแต่ละบริการตามสิทธิการใช้งานของทุกรายการส่งเสริมการขายหักด้วยอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของอัตราค่าบริการที่เสนอขายเฉลี่ยต่อหน่วยของราคาขายปลีกสำหรับบริการแบบส่งเสริมการขาย (Bundle Package) หรือราคาเฉลี่ยขายต่อหน่วยสำหรับรายบริการ (Unbundle) ที่มีการใช้งานจริง (เช่น เสียง ข้อมูล บริการข้อความ เป็นต้น) (retail - ร้อยละ ๓๐) ที่ผู้รับใบอนุญาตหรือบริษัทย่อยที่อยู่ภายใต้อำนาจควบคุมของนิติบุคคลที่เกิดขึ้นจากการยื่นคำร้องขอรวมธุรกิจในครั้งนี้ให้บริการแก่ผู้ใช้บริการปลายทาง

ซ. ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่จะต้องไม่กำหนดเพดานขั้นต่ำของการเข้าซื้อรายบริการ เช่น เสียง ข้อมูล บริการข้อความ เป็นต้น ของผู้รับใบอนุญาต MVNO ทั้งนี้การเรียกเก็บค่าบริการให้เป็นไปตามการใช้งานที่เกิดขึ้นจริง

๒.๓ ข้อกังวลคุณภาพการให้บริการ มีเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะ ดังนี้

๑) บริษัท TUC และบริษัท DTN จะต้องคงคุณภาพในการให้บริการดังนี้

ก) คุณภาพของสัญญาณในการให้บริการ บริษัท TUC และบริษัท DTN จะต้องไม่ลดจำนวนระบบสื่อสารสัญญาณ ระบบสื่อสารสัญญาณ (cell sites) ของทั้งสองบริษัทลงจากเดิม เพื่อรักษาคุณภาพและมาตรฐานของบริการที่ให้บริการประชาชนได้รับให้ไม่ต่ำกว่าเดิม และจะต้องรักษาคุณภาพและมาตรฐานของบริการตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรฐานของคุณภาพการให้บริการ โทรคมนาคมอย่างเคร่งครัด

ข) คุณภาพในการให้บริการลูกค้า บริษัท TUC และบริษัท DTN จะต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับจำนวนลูกค้าที่จะเพิ่มขึ้นจากการรวมธุรกิจเพื่อให้คุณภาพในการให้บริการต่อผู้ใช้บริการไม่ต่ำกว่าเดิม เช่น จำนวนเจ้าหน้าที่ที่เพียงพอเพื่อรองรับการให้บริการ ทั้งในส่วนของคุณ์บริการและพนักงานรับสาย (Call center) รวมถึงขนาดพื้นที่ของคุณ์บริการลูกค้า ที่สามารถรองรับการเข้ามาติดต่อของผู้ใช้บริการ

๒) ความครอบคลุมของโครงข่าย บริษัท TUC และ/หรือบริษัท DTN จะต้องจัดให้มีโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อการประกอบกิจการด้วยเทคโนโลยี 5G ครอบคลุมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมดของประเทศภายใน ๓ ปี และร้อยละ ๙๐ ของประชากรทั้งหมดของประเทศภายใน ๕ ปี นับจากวันที่รวมธุรกิจ

๒.๔ ข้อกังวลการถือครองคลื่นความถี่/การใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน มีเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะ ดังนี้

๑) การถือครองคลื่นความถี่ บริษัท TUC และบริษัท DTN จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับใช้งานคลื่นความถี่ในการประกอบกิจการโทรคมนาคมอย่างเคร่งครัด (การใช้คลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๑ วรรคสี่ มาตรา ๔๔/๑ และมาตรา ๔๔/๓ แห่ง พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๒) การใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน (Infrastructure Sharing) บริษัท TUC และบริษัท DTN จะต้องให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นเข้าใช้โครงข่ายโทรคมนาคมของตนเองในการประกอบกิจการโทรคมนาคม และจะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมของ กสทช. อย่างเคร่งครัด

๒.๕ เศรษฐกิจของประเทศ นวัตกรรมและความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล (Digital divide) มีเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะ ดังนี้

๑) ความครอบคลุมของโครงข่าย บริษัท TUC และ/หรือบริษัท DTN จะต้องจัดให้มีโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อการประกอบกิจการด้วยเทคโนโลยี 5G ครอบคลุมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมดของประเทศภายใน ๓ ปี และร้อยละ ๙๐ ของประชากรทั้งหมดของประเทศภายใน ๕ ปี นับจากวันที่รวมธุรกิจ

๒) จัดให้มีรายการส่งเสริมการขายในราคาต่ำเป็นพิเศษสำหรับผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสในสังคม โดยให้มีการประชาสัมพันธ์ให้กับกลุ่มเป้าหมายได้รับทราบอย่างทั่วถึง

๓) เสนอแผนการพัฒนานวัตกรรมที่เป็นรูปธรรมภายใน ๖๐ วัน หลังจากได้รับแจ้งเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะ และเริ่มดำเนินการตามแผนภายใน ๑ ปี

๓. ที่ประชุมเห็นชอบกำหนดกลไกในการติดตามและประเมินผลการรวมธุรกิจ

๓.๑ การรายงานผลการประกอบธุรกิจภายใต้การดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขที่ได้รับจาก กสทช. ทุก ๖ เดือน ในระยะเวลาอย่างน้อย ๕ ปี

๓.๒ ภายหลังจากการรวมธุรกิจ หาก กสทช. พิจารณาหรือได้รับการร้องเรียนว่ามีการกระทำผิดกฎหมายหรือเหตุอันเป็นการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคมมีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญทำให้เงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะไม่เหมาะสมหรือไม่มีประสิทธิภาพ กสทช. อาจระงับ ยกเลิก เพิ่มเติม หรือปรับปรุงเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะใหม่ก็ได้ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

๔. ที่ประชุมมอบหมายให้สำนักงาน กสทช. นำประเด็นไปหารือคณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายของ กสทช. รวม ๓ ประเด็น ได้แก่ เรื่องการเห็นชอบกลไกการขายหุ้นออกไปจนไม่มีอำนาจในการควบคุมเชิงนโยบาย (Divestiture) เรื่องการรวมธุรกิจของบริษัท TUC และบริษัท DTN ในอนาคต และเรื่องร้องเรียนคุณสมบัติของที่ปรึกษาอิสระ (บริษัท หลักทรัพย์ ฟินันซ่า จำกัด)

๕. มอบหมายให้สำนักงาน กสทช. ไปศึกษาประกาศรวมธุรกิจปี ๒๕๖๑ และประกาศปี ๒๕๔๙

๖. เห็นชอบในหลักการในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามและประเมินผลการรวมธุรกิจตามประกาศปี ๒๕๖๑ ทั้งหมด

๗. ให้สำนักงาน กสทช. และผู้แจ้งการรวมธุรกิจประกาศให้ผู้ใช้บริการรับทราบเงื่อนไขและมาตรการเฉพาะตามที่มัติ เพื่อมีการตรวจสอบและมีบทลงโทษกรณีทำไม่ได้ เช่น ปรับเป็นจำนวนร้อยละของรายได้ หรือปรับเป็นขั้นบันได และเพิกถอนใบอนุญาต